

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการประชาสัมพันธ์
เพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้ของบุคลากรแขวงทรัพยากรป่าไม้
แผนกทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แขวงบอลิคำไซ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

8

STRATEGY TO DEVELOP A COMPETENCY IN PUBLIC RELATIONS FOR FOREST CONSERVATION
AMONG THE PERSONNEL OF THE FOREST RESOURCE SECTION, DEPARTMENT OF NATURAL
RESOURCE AND THE ENVIRONMENT, BOLIKHAMXAY PROVINCE, LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

สมิง แสงพระจันทร์*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทพ การณ์ย์ลัญจกร**

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาขีดความสามารถในการประชาสัมพันธ์เพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้ของบุคลากรแขวงทรัพยากรป่าไม้ แผนกทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แขวงบอลิคำไซ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการประชาสัมพันธ์เพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้ ของบุคลากรแขวงทรัพยากรป่าไม้ 2) สร้างและใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการประชาสัมพันธ์เพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้ของบุคลากรแขวงทรัพยากรป่าไม้ และ 3) เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรก่อนและหลังการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนา ผู้ให้ข้อมูลหลักคือบุคลากรแขวงทรัพยากรป่าไม้ จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ และแบบประเมินทักษะ วิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ด้วยค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติอ้างอิง (Inference Statistics) ด้วยการทดสอบค่าที (t-test: Paired Samples Test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลากรมีขีดความสามารถในการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อยในด้าน 1) จิตใจรักงานประชาสัมพันธ์ 2) ความรอบรู้ลุ่มลึกในการประชาสัมพันธ์ 3) ความสามารถในการสื่อสารและถ่ายทอด 4) ความคิดสร้างสรรค์ 5) ภาวะผู้นำ 6) บุคลิกภาพ และ 7) คุณธรรมและจริยธรรม
2. สภาพปัญหาที่พบ คือ 1) บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการประชาสัมพันธ์ 2) บุคลากรขาดทักษะในการประชาสัมพันธ์ 3) ขาดงบประมาณจัดจ้างบุคลากร 4) นักประชาสัมพันธ์มีจำนวนน้อย 5) ขาดวัสดุอุปกรณ์การประชาสัมพันธ์ 6) การประชาสัมพันธ์ไม่เป็นที่แพร่หลาย 7) ให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์น้อย

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** คณะกรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. ความต้องการของบุคลากรในการพัฒนาขีดความสามารถในการประชาสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่
- 1) การฝึกอบรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติงาน
 - 2) การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการถ่ายทอดที่ดี
 - และ 3) การเสริมสร้างบุคลิกภาพ
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ได้แก่ กลยุทธ์การพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรแขนงทรัพยากรป่าไม้ โดยมีการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
5. การเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจของบุคลากร หลังการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาสูงกว่าก่อนการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

This study was concerned with research and development of competency in public relations for conservation of forest among the personnel in the Section of Forest Resources, Department of National Resources and the Environment, Bolikhamxay province, Lao PDR. The objectives of this study were: 1) to investigate the problem state and need to develop competency in public relations for conservation of forest among the personnel in the Section of Forest Resources, 2) to create a strategy to develop competency in public relations for conservation of forest among the personnel and implement it, and 3) to compare a degree of knowledge and understanding among the personnel between before and after implementation of the development strategy. The principal informants were 10 personnel in the Section of Forest Resources. The tools used were a questionnaire, a form for taking a note of the points of group discussion, a test of knowledge and understanding and a form for assessment of skill. Data analysis was done through descriptive statistics of percentage, mean and standard deviation and through inference statistics of t-test (paired samples).

The findings were as follows:

1. The personnel had capacity for public relations at the low level in these aspects: 1) putting their heart into public relations, 2) being knowledgeable and deep in public relations, 3) ability in communication and transmission, 4) creative thinking, 5) leadership, 6) personality, and 7) integrity and morality.
2. The problem states found were: 1) The personnel lacked knowledge and understanding about public relations; 2) the personnel lacked skills in public relations; 3) there was lack of a budget for employing personnel; 4) there were quite a few persons who were skilled in public relations; 5) there was lack of materials and equipment for public relations; public relations were not widely known; 7) public relations were not much recognized.
3. The needs of personnel to develop competency in public relations at the highest level were: 1) training for development of performance skill, 2) enhancing knowledge and understanding about communication for good transmissions, 3) enhancing personality.
4. The development strategy was one to develop competency of the personnel in the Section of Forest Resources by training them for the development of knowledge and understanding including ability and skill of practice in public relations and assessing achievements of those who got trained.

5. Knowledge and understanding among the personnel after implementation of the development strategy was significantly higher than that before implementation of it at the .05 level.

ภูมิหลัง

ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาป่าไม้ ปี พ.ศ. 2554 ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระบุว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2514 ประเทศมีพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 71.60 ของเนื้อที่ประเทศ (เนื้อที่ประเทศ 236,800 ตารางกิโลเมตร) และยังระบุถึงพื้นที่ป่าไม้ที่มีจำนวนลดลงตลอดเรื่อยมา กล่าวคือ ปี พ.ศ. 2532 มีพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 49 ปี พ.ศ. 2535 ร้อยละ 47 ปี พ.ศ. 2545 ร้อยละ 41 และ ปี พ.ศ. 2553 คงเหลือพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 40 ของเนื้อที่ประเทศ (กรมป่าไม้ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว, 2554, หน้า 14) การสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ดังกล่าวเป็นต้นตอซึ่งได้ว่า ปัญหาการสูญเสียทรัพยากรป่าไม้กำลังส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตที่อาศัยในผืนป่าและวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน เป็นเหตุให้เกิดการแย่งชิงทรัพยากรป่าไม้อย่างรุนแรงและนำไปสู่ปัญหาสังคม คือ ความขัดแย้งในการแย่งชิงความเป็นเจ้าของและการเข้าไปจัดการทรัพยากรป่าไม้ระหว่างคนในชุมชนด้วยตนเอง องค์การกับองค์กร ชุมชนกับรัฐ ซึ่งนับวันปัญหานี้จะทวีความรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากความต้องการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ทรัพยากรธรรมชาติมีอยู่อย่างจำกัด (กรมป่าไม้ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว, 2554, หน้า 16)

สาเหตุสำคัญของการลดลงของพื้นที่ป่าไม้เกิดจากจำนวนประชากรในประเทศที่เพิ่มขึ้นและการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจทำให้ประชาชนใช้ประโยชน์จากพื้นที่ป่าไม้มากขึ้น ทั้งในลักษณะของการเป็นที่อยู่อาศัย การตัดไม้ใช้ประโยชน์ การใช้พื้นที่ป่าไม้เพื่อการเลี้ยงสัตว์และปลูกพืชเศรษฐกิจ การปรับเปลี่ยนสภาพพื้นที่ป่าเป็นพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของรัฐ เช่น การสร้างเขื่อน สร้างถนน และการขยายระบบไฟฟ้าแรงสูง เหล่านี้เป็นสาเหตุหนึ่งของการทำลายพื้นที่ป่าไม้เช่นกัน การสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม ในอนาคตหากความสัมพันธ์ระหว่างระบบนิเวศกับสิ่งแวดล้อมขาดความสมดุลเช่นในปัจจุบัน ย่อมส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่อย่างไม่เป็นปกติสุขของมนุษย์และสรรพชีวิตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

แนวคิดเกี่ยวกับขีดความสามารถของบุคคลในองค์กร เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2513 โดยมีการนำแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้ในงานบริหารบุคคลหน่วยงานราชการของสหรัฐอเมริกา (ดนัย เทียนพุฒ, 2546, หน้า 55 อ้างถึงใน จิตรา สากร, 2550, หน้า 1) โดยกำหนดปัจจัยพื้นฐานในตำแหน่งงานจะต้องมีพื้นฐานทักษะ ความรู้ และความสามารถหรือพฤติกรรมใดและอยู่ในระดับใด จึงจะทำให้บุคลากรนั้นมีคุณลักษณะที่ดีมีผลต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และได้ผลการปฏิบัติงานตรงตามความต้องการองค์การ ในปี พ.ศ. 2541 นิตยสารฟอร์จูน ฉบับเดือนกันยายน ได้สำรวจความคิดเห็นจากผู้บริหารอันดับสูงกว่า 4,000 คน ใน 15 ประเทศ พบว่า องค์การธุรกิจชั้นนำได้นำแนวคิดนี้ไปใช้ในการบริหารมากถึงร้อยละ 67 (เดชะเดชะวัฒนไพศาล, 2543, หน้า 11 อ้างถึงใน จิตรา สากร, 2550, หน้า 1) และการสำรวจของบริษัท Brain and Company ที่ปรึกษาด้านการจัดการจาก 708 บริษัททั่วโลก พบว่า ขีดความสามารถหลัก (Core Competency) เป็น 1 ใน 25 เครื่องมือบริหารสมัยใหม่ที่บริษัทนำมาใช้ปรับปรุงด้านกิจการที่ได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับ 3 รองจาก Corporate Code of Ethics และ Strategic Planning (พสุ เดชะรินทร์, 2546, หน้า 13 อ้างถึงใน จิตรา สากร, 2550, หน้า 1) การพัฒนาสมรรถนะจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคแห่งโลกาภิวัตน์ สมรรถนะจึงเป็นความสามารถที่ถูกซ่อนเร้นไว้ หากได้รับการพัฒนาเอาความสามารถนั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์งานทุกอย่างที่ทำจะประสบความสำเร็จอย่างงดงาม (ดร.ณ ไคร์ศรี, 2551, หน้า 11)

การป้องกันและแก้ไขปัญหาของทรัพยากรป่าไม้ที่เกิดขึ้นนั้น ปัจจุบันสามารถกระทำได้หลายวิธี แต่วิธีการที่เป็นที่ยอมรับว่าเป็นมาตรการเสริมที่จะช่วยให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้ผลใน

ระยะยาวคือการสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้นในตัวประชาชนทุกคนโดยตรง โดยการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ผสมผสานวิธีการในหลายรูปแบบ ทั้งการจัดการฝึกอบรม สัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ นิทรรศการ และกิจกรรมพิเศษ เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม การให้การศึกษา การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรป่าไม้ที่มีต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ การสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ เช่น สารคดี การผลิตโสตทัศนูปกรณ์และสิ่งพิมพ์ รวมทั้งการเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชน ปลุกต้นไม้มอบประชาชน การจัดตั้งชมรมเพื่อการอนุรักษ์ในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา ทั้งนี้ ให้ความสำคัญในสองประเด็น คือ การอนุรักษ์และการป้องกันแก้ไขปัญหา (สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน, 2555, หน้า 22)

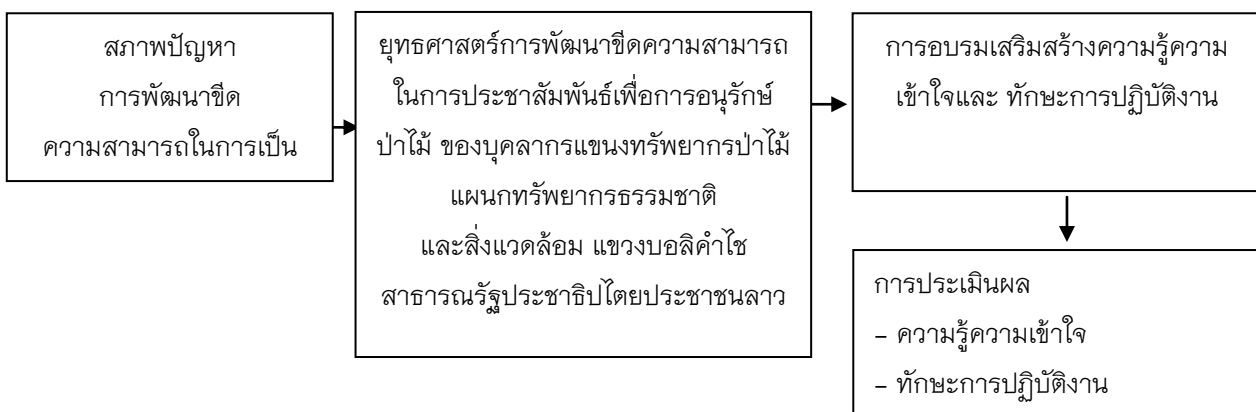
เจ้าหน้าที่ป่าไม้เป็นบุคลากรที่สำคัญ ที่ต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมจากเดิมที่มีหน้าที่ในการดูแลป้องกันรักษาพื้นที่ป่าไม้ตามระเบียบกฎหมายที่กำหนด มาทำหน้าที่เป็นนักประชาสัมพันธ์รณรงค์ส่งเสริมเผยแพร่ให้คำแนะนำ ให้ความรู้สร้างความเข้าใจ เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมจากผู้บุกรุกทำลายป่า มามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ แต่เนื่องจากเจ้าหน้าที่ป่าไม้มีพฤติกรรมที่เคยชินกับการปฏิบัติหน้าที่ด้านการป้องกันรักษาป่า และปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายป่าไม้ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการที่จะปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมให้มาทำหน้าที่เป็นนักส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ด้านการอนุรักษ์ป่าไม้ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการศึกษาวิจัยค้นหาสภาพปัญหา แนวทางการพัฒนาและนำเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะ เทคนิค กลยุทธ์ และความคิดสร้างสรรค์ทางด้านประชาสัมพันธ์สามารถปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และเป็นนักประชาสัมพันธ์ด้านการอนุรักษ์ป่าไม้ที่ดีในอนาคตต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการประชาสัมพันธ์เพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้
2. เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการประชาสัมพันธ์เพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้
3. เพื่อศึกษาผลการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการประชาสัมพันธ์เพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาสภาพปัญหา 2) การสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนา 3) การทดลองใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนา 4) การปรับปรุงและเผยแพร่ยุทธศาสตร์การพัฒนา

กลุ่มตัวอย่าง

บุคลากรแขนงทรัพยากรป่าไม้ แผนกทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แขวงบอลิคำไซ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1) แบบสอบถาม 2) แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม 3) แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ และ 4) แบบประเมินทักษะ

วิธีรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แจกแบบสอบถาม
2. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม สนทนากลุ่ม ระดมความคิดเห็น
3. ฝึกอบรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการประชาสัมพันธ์
4. ทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการฝึกอบรม
5. ฝึกทักษะการเป็นวิทยากรในการประชาสัมพันธ์
6. ประเมินผลการฝึกทักษะการเป็นวิทยากร

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ
 - 2.1 ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 - 2.3 ใช้สถิติอ้างอิง (Inference Statistics) ด้วยการทดสอบค่าที (T-test: Paired – Samples Test) ชนิด Dependent Samples โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติการทดสอบที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาขีดความสามารถ พบว่า

1) บุคลากรมีขีดความสามารถในการประชาสัมพันธ์ ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยแยกรายด้าน ดังนี้ (1) จิตใจรักงานประชาสัมพันธ์ ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.11) (2) ความรอบรู้ลุ่มลึกในเรื่องการประชาสัมพันธ์ ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.06) (3) ความสามารถในการถ่ายทอด ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.12) (4) ความคิดสร้างสรรค์ ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.19) (5) ภาวะผู้นำ ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.50) (6) บุคลิกภาพ ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.87) และ (7) คุณธรรมและจริยธรรม ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.92)

2) สภาพปัญหาเรียงลำดับตามความสำคัญ ดังนี้ (1) บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจด้านการประชาสัมพันธ์ (2) บุคลากรขาดทักษะงานประชาสัมพันธ์ (3) หน่วยงานขาดงบประมาณเพื่อมาดำเนินการจัดจ้างบุคลากร (4) หน่วยงานมีบุคลากรที่เป็นนักประชาสัมพันธ์จำนวนน้อย (5) หน่วยงานขาดวัสดุอุปกรณ์ด้านการประชาสัมพันธ์ (6) หน่วยงานมีการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์ยังไม่เป็นที่แพร่หลายสู่กลุ่มเป้าหมายมากนัก และ (7) หน่วยงานให้ความสำคัญกับงานด้านการประชาสัมพันธ์ในระดับน้อย

3) ความต้องการแก้ปัญหาเพื่อการพัฒนาเรียงลำดับตามความสำคัญ ดังนี้ (1) ควรมีการจัดฝึกอบรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ด้านการประชาสัมพันธ์ (2) ควรมีการจัดฝึกอบรมเสริมสร้างทักษะการเป็นวิทยากร (3) ควรกำหนดกรอบนโยบายการคัดสรรบรรจุแต่งตั้งบุคลากรงานประชาสัมพันธ์ (4) ควรเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้แก่บุคลากรเพื่อปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ (5) ควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มเพื่อจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ด้านการประชาสัมพันธ์ (6) ควรสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความชำนาญการด้านงานประชาสัมพันธ์ (7) หัวหน้าแขนงควรได้รับการแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญงานประชาสัมพันธ์และควรจัดชุดประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่เพื่อออกปฏิบัติงานภาคสนาม

2. การสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. ชื่อยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการประชาสัมพันธ์เพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้ของบุคลากรแขนงทรัพยากรป่าไม้ แผนกทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แขวงบอลิคำไซ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. หลักการ เสริมสร้างบุคลากรให้มีคุณภาพสามารถปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เพื่อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
3. พันธกิจ เสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร ด้านความรู้ ทักษะ ในกระบวนการทำงานด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
4. เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ บุคลากรปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์อย่างมืออาชีพ (Professional) สามารถรองรับภารกิจภายใต้ความสอดคล้องเชื่อมโยงและสัมพันธ์กับนโยบายของกระทรวง
5. กลยุทธ์ การพัฒนาขีดความสามารถบุคลากร เพื่อพัฒนาบุคลากรให้เป็นนักคิด นักพัฒนา นักวางแผน นำไปสู่ความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
6. มาตรการ
 - 1) จัดฝึกอบรมพัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
 - 2) ประเมินผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรม
7. ตัวชี้วัดความสำเร็จ
 - 1) มีหลักสูตรการฝึกอบรมพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาบุคลากร
 - 2) มีรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์แผนพัฒนาขีดความสามารถบุคลากร

3. การทดลองใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. ก่อนการใช้ยุทธศาสตร์ บุคลากรมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับการการประชาสัมพันธ์เท่ากับร้อยละ 67.50 แต่หลังการใช้ยุทธศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นเป็นร้อยละ 90.00 เมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยดังกล่าวด้วยสถิติทดสอบทีแบบสองกลุ่มไม่อิสระกัน (t-test แบบ Dependent Samples) พบว่า ค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับการการประชาสัมพันธ์หลังการใช้ยุทธศาสตร์สูงกว่าก่อนการใช้ยุทธศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. การประเมินตนเองในการฝึกทักษะการเป็นวิทยากร พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยภาพรวมการประเมินตนเองเท่ากับ 4.39 แสดงให้เห็นว่าบุคลากรมีความเชื่อว่าตนเองมีทักษะการเป็นวิทยากรในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.39)
3. การประเมินทักษะการเป็นวิทยากรในการประชาสัมพันธ์ โดยผู้เข้ารับการอบรม พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ได้ประเมินทักษะการเป็นวิทยากร ในภาพรวมระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.91)

4. การปรับปรุงและเผยแพร่ยุทธศาสตร์การพัฒนา พบว่า

1. ผู้วิจัย นำเสนอร่างยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อคณะผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ตรวจสอบ เสนอแนะ แสดงข้อคิดเห็นแก้ไข ปรับปรุง ยุทธศาสตร์การพัฒนา ผลการวิพากษ์และปรับปรุงยุทธศาสตร์การพัฒนา พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คนเห็นชอบในหลักการของยุทธศาสตร์การพัฒนา

2. ผู้วิจัย นำข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนา มาดำเนินการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ได้เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาลับสมบูรณ์
3. ผู้วิจัย จัดพิมพ์ยุทธศาสตร์การพัฒนาลับสมบูรณ์ เพื่อถ่ายทอดเผยแพร่นำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนในเรื่องของการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับบุคลากรเจ้าหน้าที่ภาครัฐควรปฏิบัติงานเชิงรุก ขยายรูปแบบวิธีการประชาสัมพันธ์ ให้มีหลากหลายมากขึ้น
2. ควรนำยุทธศาสตร์การพัฒนาลับสมบูรณ์ไปเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาองค์กร เพื่อรับการสนับสนุนทางวิชาการและงบประมาณ
3. การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาลับสมบูรณ์ ควรได้รับการทบทวนกระบวนการในการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยเน้นย้ำแนวความคิดพื้นฐานการมีส่วนร่วม

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรให้ความรู้สร้างเสริมความเข้าใจอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการพัฒนาลับสมบูรณ์ด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจและได้รับข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์และส่งผลถึงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างภาครัฐและภาคประชาสังคม
2. ควรมีการสร้างเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาของหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาสังคม ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
3. ควรให้มีการจัดตั้งหน่วยประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่เพื่อปฏิบัติงานภาคสนาม
4. ควรกำหนดนโยบาย มาตรการ แนวทางการพัฒนาเพื่อการสรรหา คัดสรร บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการประชาสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสภาพปัญหาของทุกภาคส่วน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เพื่อจะได้นำสู่การปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงงานประชาสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. ควรศึกษาในเชิงการสร้างรูปแบบการพัฒนาเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เพื่อความน่าเชื่อถือในการนำผลการวิจัยไปอ้างอิง หรือการดำเนินการปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้เพื่อสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนในชุมชน

เอกสารอ้างอิง

- กรมป่าไม้. ยุทธศาสตร์การพัฒนาป่าไม้ ปี ค.ศ. 2011. สภาารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว, 2554.
- จิตรา สารกร. ประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดทำหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะของพนักงานเมืองพัทยา. ปัญหาพิเศษ
รป.ม.ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา, 2550.
- ดร.ณ ไคร์ศรี. (2551), การพัฒนาศักยภาพ. [ออนไลน์] http://www.exmba.buu.ac.th/Research/Bkk/Mk-6-Bkk/51721775/05_ch2.pdf เข้าถึงข้อมูลเมื่อ 19 พฤศจิกายน 2555.
- สภารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. (2555). การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยกลไกของการบริหารและการจัดการโดยทั่วไป. โครงการสภารานุกรมไทย. เล่มที่ 19 เรื่องที่ 1
กรุงเทพฯ, 2555.